

Resolució 683/2025, de 15 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 321/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt

Informació reclamada: Llicències i expedients de protecció de la legalitat urbanística relatius a una finca cadastral.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: En relació amb les llicències urbanístiques i els expedients de protecció de la legalitat urbanística, destacant que, en general, no s'hi vulneren els límits previstos per la Llei de Transparència (LTAIPBG), excepte en qüestions de protecció de dades personals.

Es considera que les dades identificatives de promotors, tècnics i personal municipal (com nom i cognoms) són d'interès públic i, per tant, s'hi pot donar accés, sempre que es respecti el principi de minimització (esborrant dades com el DNI o les adreces personals).

Pel que fa als expedients de protecció de la legalitat urbanística, també es permet l'accés a dades del personal municipal, però cal tenir precaució si hi ha sancions administratives o categories especials de dades, cas en què l'accés pot estar limitat segons els articles 21 i 23 de la LTAIPBG.

Finalment, es remarca que l'Ajuntament de Montalt no ha col·laborat en identificar els tercers afectats, per la qual cosa té l'obligació de traslladar-los aquesta resolució, segons l'article 31.1 de la LTAIPBG.

Paraules clau: Ajuntaments. Urbanisme. Disciplina urbanística Reclamació contra silenci. Silenci administratiu. Manca de col·laboració de l'Administració. Dades personals. Trasllet a tercers.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. L'11 de març de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 321/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 30 de gener de 2025 la persona reclamant presenta una instància genèrica a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt demanant: "Dret d'accés a llicències i els expedients de protecció de la legalitat urbanística relatius a la finca cadastral xxx, carrer xxx".
3. El 19 de març de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li

trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

4. El 20 de març de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 3 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP

preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada, “l'accés a llicències i els expedients de protecció de la legalitat urbanística relatius a la finca cadastral xxx, carrer xxx”, si es disposa, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és “informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou “qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.”

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Malgrat que l'article 18.2 LTAIPBG estableix que l'exercici d'aquest dret no està condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma, la persona reclamant manifesta que la informació és per exercir l'acció pública en matèria d'urbanisme, en relació a l'aprovació d'un avanç de POUM.

Convé recordar a l'Ajuntament que d'acord amb l'article 3.1.a) LTAIPBG és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública.

No s'ha indicat per part de l'Ajuntament, a causa de la manca de col·laboració, cap causa legal que pugui justificar la denegació de la informació sol·licitada, ni sembla plausible que hi pugui concórrer cap dels límits establerts per l'article 21 LTAIPBG, ja que cap d'ells fa referència a la protecció d'informació relativa a llicències o bé expedients de la protecció de la legalitat urbanística.

En aquest punt cal diferenciar entre la informació que pot constar en “les llicències” de la informació que provingui dels expedients de protecció de la legalitat urbanística.

En el cas del document de les llicències, que no expedients, es tracta de documents que difícilment poden afectar cap dels límits al dret d'accés a la informació pública previstos per l'LTAIPBG, llevat del de protecció de les dades personals. A les llicències hi pot constar les dades del promotor/propietari, les dels tècnics o professionals que fan els projectes i la direcció

de l'obra i la identitat del personal de l'Ajuntament que intervén en el procediment, totes aquestes dades depenen del tipus de llicència concedida. Les dades personals del personal municipal són dades merament identificatives relacionades amb l'organització i el funcionament de l'Administració, en les que, segons l'article 24.1 LTAIPBG, preval el dret d'accés damunt de la seva protecció. La resta de dades personals incloses a l'expedient són de l'àmbit professional, més que del privat, de manera que el dany que causaria la seva divulgació és de baixa intensitat; si hom té en compte que de la sol·licitud se'n desprèn l'ànim d'escrutar les circumstàncies de les llicències en la que, per part de la persona reclamant, hi plana la sospita d'inactivitat per part de l'Ajuntament en un cas de protecció de la legalitat urbanística, qüestió sembla que ha de prevaldre damunt la protecció de la identitat de les persones que hi participen. Per tant, és procedent donar accés a les dades relatives a la identitat (nom i cognoms) de les persones incloses a les llicències sol·licitades, sens perjudici de la necessitat de tatxar les reiteratives o innecessàries (DNI), o més invasives (adreça, dades de contacte), en aplicació del principi de minimització de les dades.

D'altra banda, si tenim en compte que la sol·licitud també fa referència als expedients de protecció de la legalitat urbanística, que han de ser oberts i tramitats per l'Ajuntament, i a actuacions municipals en relació amb una finca de la població, és rellevant per atendre-la que constin les dades relatives a la identitat dels càrrecs públics i personal de l'Ajuntament que consten a l'expedient. L'accés a aquestes dades personals és regulat per l'article 24.1 LTAIPBG, segons el qual "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". Així mateix, s'han de considerar dades merament identificatives en aquests casos, segons l'article 70.2 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública, perquè "són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques". A la vista d'aquestes disposicions, cal concloure que ha de prevaldre el dret d'accés a les dades merament identificatives (nom i cognoms) de les autoritats i personal municipal que constin a l'expedient sol·licitat, sens perjudici de la necessitat de protegir (tatxar) les dades personals reiteratives (DNI) o més invasives (adreça, dades de contacte personal) que puguin contenir, en aplicació del principi de minimització de les dades.

En relació amb els expedients de protecció de la legalitat urbanística, cal apuntar que la Llei d'urbanisme de Catalunya preveu expressament la possibilitat que continguin la vessant

sancionadora derivada dels incompliments (art. 199.2 TRLUC), motiu pel qual no podem descartar d'entrada que hi puguin constar categories especials de dades. Pel cas que hi fossin, no s'hauria de donar accés a aquestes dades o documents que les continguin, en el cas que en un hipotètic expedient de protecció de legalitat urbanística hi constés una sanció administrativa. Tot això en aplicació dels límits previstos a (art. 21.1b) o el 23.1 LTAIPBG).

Atès que L'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt no ha col·laborat amb la GAIP en la identificació dels tercers afectats per la Reclamació davant aquesta Comissió, a ell li correspon fer-los-hi el trasllat d'aquesta Resolució, per a donar compliment a la normativa vigent, com s'escau, i en particular per respectar allò previst a l'article 31.1 de la LTAIPBG.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les

administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats, de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Llicències i comunicacions urbanístiques (codi 0139), sèrie Llicències d'obres majors (2413); i al nivell Protecció de la legalitat urbanística (codi 0142) i sèrie Expedients sancionadors en matèria d'urbanisme (2449).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de maig de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 321/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions i termes exposats al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt que traslladi aquesta Resolució a les terceres persones que identifiqui i que puguin resultar-ne afectades, en el termini de cinc dies comptadors des de l'endemà de la seva notificació, tot i informant-les que l'Ajuntament obre un tràmit d'audiència i que disposen d'un termini de 10 dies per a presentar les al·legacions que considerin oportunes. Així mateix, es requereix que la Universitat informi a la persona reclamant de les dates d'obertura i de tancament d'aquest termini.

3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, un cop hagi finalitzat el tràmit d'audiència a les terceres persones identificades i afectades per aquesta Resolució i havent ponderat els interessos en presència, d'acord amb el fonament jurídic 3. Si es produeix la oposició al lliurament de la informació per part d'una tercera persona afectada, caldrà estar al que disposa l'article 34.3 de la LTAIPBG i s'ha notificar aquesta circumstància a la persona reclamant.
4. Requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 321/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.